

AVIZ

**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență privind stabilirea
modalității de evaluare a pagubelor produse vegetației
forestiere din păduri și din afara acestora**

Analizând proiectul de **Ordonanță de urgență privind stabilirea modalității de evaluare a pagubelor produse vegetației forestiere din păduri și din afara acestora**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.263 din 31.10.2006,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

I. Observații generale

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect de reglementare stabilirea modalității de evaluare a pagubelor produse vegetației forestiere din păduri și din afara acestora.

Prin proiect se stabilesc criteriile care pot conduce la limitarea răspunderii pentru personalul de pază, precum și modalitățile de recuperare a pagubei în proporție de 50% din cuantumul determinat de la proprietarii care nu asigură administrarea sau serviciile silvice.

2. Referitor la **alin.(5) al art.8**, semnalăm că soluția juridică este discutabilă. Într-adevăr textul prevede că în cazul în care proprietarul unei păduri private nu a asigurat administrarea sau serviciile silvice necesare și s-a produs o pagubă, contravaloarea acesteia se „recuperează” tot de la proprietarul păgubit, și reprezintă 50% din cuantumul pagubei determinat în condițiile alin.(3), (4) sau (5), după caz.

Se observă astfel că proprietarul suportă atât paguba adusă proprietății sale cât și, în plus, este obligat și să plătească (cu ce titlu?) o sumă de bani reprezentând 50% din valoarea pagubei suferite tot de el.

Or, nu există nici un fel de raport de cauzalitate între proprietar și fapta generatoare de prejudiciu pentru ca acesta să fie ținut să suporte, peste paguba suferită, încă 50% din valoarea acesteia.

Totodată, la **alin.(6)** al aceluiași articol, se prevede că proprietarii sunt exonerati de plata contravalorii pagubelor constatate (fapt inexact, pentru că este vorba de 50% din această contravaloare), dacă aceștia fac dovada comunicării în scris organelor de cercetare penală, despre producerea acestor pagube.

Din analiza celor două alineate, se evidențiază inconsecvența inițiatorului, întrucât dacă obligarea proprietarului la acoperirea a 50% din pagubă ar avea funcția unei sancțiuni pentru neasigurarea serviciilor forestiere, ar dispărea orice suport pentru scutirea de această sancțiune, doar pentru simplul motiv că notifică organelor de cercetare penală producerea pagubelor.

Pe de altă parte, în logica acestor dispoziții - mai cu seamă câtă vreme proprietarii privați în cauză rămân obligați, potrivit alin.(8), la asigurarea serviciilor printr-un ocol silvic - nu se înțelege dacă aceștia primesc măcar cu titlu de despăgubiri 50% din contravaloarea pagubei constatate, în caz contrar putându-se adresa, potrivit alin.(9), instanțelor judecătorești, dacă sunt nemulțumiți.

Prin urmare, dacă proprietarii sunt obligați la plata a 50% din contravaloarea pagubei, dar tot atât li se acordă ca proprietar al pădurii potrivit art.8 alin.(2) lit.b), construcția amenajată la art.8 nu ar avea nici o rațiune.

Pentru acest motiv, recuperarea pagubei produse într-o pădure proprietate privată, de la proprietarul care nu a asigurat serviciile silvice trebuie reconsiderată.

Dacă însă se dorește sancționarea proprietarilor care nu asigură administrarea și serviciile silvice conform legii, atunci această faptă ar trebui contravenționalizată în mod distinct, independent de faptul că s-a produs sau nu o pagubă.

Sugerăm, de aceea, revederea alin.(5) și următoarele din cuprinsul art.8.

3. În ceea ce privește contravențiile, preciză următoarele:

a) Potrivit art.107 din Legea nr.26/1996 - Codul silvic, evaluarea pagubelor cauzate fondului forestier prin infracțiuni și contravenții se face potrivit criteriilor și cuantumurilor stabilite de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și aprobate prin lege.

În prezent, legea la care face trimitere art.107 este Legea nr.81/1993 privind determinarea despăgubirilor în cazul unor pagube produse fondului forestier, vegetației forestiere din afara fondului forestier situate pe terenurile proprietate publică și privată și economiei vânatului, lege care urmează **să fie abrogată** potrivit art.12 din proiect.

Prin urmare, evaluarea pagubelor cauzate fondului forestier prin infracțiuni și contravenții se va face potrivit dispozițiilor prezentului proiect. În aceste condiții, semnalăm că norma din **art.9 alin.(1)** ar trebui reanalizată, întrucât diminuarea valorii pagubelor are efect asupra calificării faptei ca infracțiune sau contravenție.

Întrucât textul ar trebui să aibă în vedere diminuarea **sumei** care urmează a fi plătită cu titlu de despăgubire, și nu diminuarea valorii pagubelor, propunem următoarea redactare:

„**Art.9. - (1)** În cazul recuperării, în condițiile legii, de materiale lemnoase obținute prin producerea de pagube, răspunderea patrimonială este limitată la diferența dintre valoarea pagubelor stabilită în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență și valoarea încasată prin comercializarea materialelor lemnoase recuperate”.

b) La **art.10 alin.(2)**, pentru asigurarea unei reglementări complete, semnalăm că textul trebuie să se refere și la aplicarea sancțiunilor de către agenții constatatori. Sugerăm următoarea formulare a normei:

„**(2)** Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin.(1) se fac de către personalul silvic cu atribuții de control din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și din cadrul unităților din subordinea acesteia”.

c) Pentru asigurarea uniformității în reglementarea domeniului contravențiilor, propunem ca în **art.10 alin.(3)** să fie utilizată formula consacrată în cazul normei de completare cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001, astfel:

„(3) Contravenției prevăzute la alin.(1) îi sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”.

II. Observații de redactare și de tehnică legislativă

1. La **titlul** proiectului, întrucât sunt reglementate mai multe modalități de evaluare a pagubelor, propunem înlocuirea expresiei „stabilirea modalității”, cu expresia „stabilirea **modalităților**”.

2. În **preambul**, este necesară redarea titlului legii la care se face trimitere, astfel: „în condițiile Legii nr.81/1993 privind determinarea despăgubirilor în cazul unor pagube produse fondului forestier, vegetației forestiere din afara fondului forestier situate pe terenurile proprietate publică și privată și economiei vânatului, cu modificările și completările ulterioare”.

3. La **art.1**, pentru acuratețea redactării, propunem înlocuirea sintagmei de debut „Paguba în vegetația forestieră din păduri sau în vegetația forestieră din afara pădurii, denumită în continuare pagubă, în înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, se definește ca fiind ...”, cu sintagma „În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, paguba în vegetația forestieră din păduri sau în vegetația forestieră din afara pădurii, denumită în continuare **pagubă**, constă în ...”.

4. La **art.2 alin.(1) lit.c)**, pentru estetica redactării, sugerăm reformularea textului astfel:

„c) modul în care **acestea** au fost produse.”

La **alin.(2)**, propunem reformularea părții introductive, deoarece formularea „Evaluarea pagubelor se diferențiază dacă acestea sunt produse prin afectarea:” este deficitară.

La **alin.(3)**, propunem eliminarea sintagmei „la prezenta ordonanță de urgență”, ca fiind de prisos.

Totodată, pentru o informare corectă cu privire la intervențiile legislative suferite de Ordonanța Guvernului nr.96/1998, este necesar ca referirea la aceasta să se facă astfel: „stabilită **potrivit** prevederilor art.25 alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr.96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, **aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.141/1999**, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

5. La **art.3 alin.(2)**, pentru acuratețea redactării, propunem ca acesta să debuteze astfel:

„(2) Valoarea factorului „k” se folosește corespunzător categoriei ...”.

La **alin.(4)**, semnalăm că, fiind vorba de arbori crescuți pe terenuri înclinate, diametrul acestora nu poate fi determinat în conformitate cu prevederile **alin.(3)**, deoarece respectivul text se referă la arbori crescuți pe terenuri orizontale.

6. La **art.5 alin.(2)**, este necesară reformularea părții introductive și a **lit.a) și b)**, deoarece nu rezultă clar cum „afectarea pomilor de Crăciun în anumite perioade ale anului pot constitui pagube”.

Totodată, pentru fluența textului, propunem să se revadă formularea de la **lit.b)** „în arborete în compoziția cărora...” deoarece pluralul de la „arborete” este „arboreturi”.

7. La **art.6 alin.(1)**, întrucât Legea nr.53/2003 Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, este structurat în Titluri, este necesar să se precizeze din structura cărui Titlu face parte Capitolul III.

La **alin.(2)**, pentru un spor de rigoare în exprimare și pentru eliminarea confuziilor în aplicare, este necesar să se explice pe larg sintagma „și-au îndeplinit **cu diligență și cu bună credință** obligațiile ...”.

La **alin.(4)**, având în vedere precizarea potrivit căreia „sumele reprezentând contravaloarea pagubelor nu pot fi mai mici decât **valoarea pagubei efective**”, considerăm că acest text nu se corelează cu prevederile de la **alin.(2)** privind **limitarea răspunderii** persoanelor cu atribuții de pază.

8. La **art.12**, este necesar ca sintagma „cu modificările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, nr.275/29 noiembrie 1993”, să se înlocuiască cu sintagma „publicată în Monitorul Oficial al României, **Partea I, nr.275 din 29 noiembrie 1993, cu modificările și completările ulterioare**”.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1474/02.11.2006